ſigitur ſi nō fuiſſet ꝓceptus motus localis nō fuiſſet ꝓceptus locus.in ſignū cuius dicit Areſto.q celo maxime attribuitur locus.eo q ſp mouet. Sil'r ptz ſcōm documentū.qz cognitio loci orta eſt ex cognitione motus localis. hinc eſt q Areſtoteles diſtinguit diuerſos modos ſm quos contingit aliq̄d eſſe in loco de q̄bus inferius dicet. ꝓſtat aūt q hec ſcire multū confert ad ꝓfectā loci cognitōem. Minor ꝓpō ſil'r complectit duo vltima documēta.ꝓmum ptz.qz diſtinctio loci in cōem t ꝓꝑium ē vera t neccāria ad plenā intelligētiam diffinitōis loci. Secundū ptz.qz locatū eſt in loco ſicut ꝓtentū diuiſum a cōtinēte.t hoc q̄dam nō attendētes poſuerūt locum materiā t formā Ex his omnib relinquit conclusio nota.

Corrolarium.ꝓtem nō eſſe in toto ſicut in loco:bene oſtendit Areſto.duplici ſigno.ptz ex mō eſſendi in.t ex modo motus quoꝝ vtrūq̄ habet affinitatez ad locum. vt patet in littera Areſtotelis

Querit nono Utrū hec ꝛō bene diffiniat locū:videlicz terminus corpis ꝓtinētis immobilis ꝓmum. Pro ꝑte vera t affirmatiua eſt ꝓbs qui ponit illā diffinitōem.t eaz declarat ꝑ tria q̄ cōiter dicunt de loco. ꝓmum eſt q locꝰ eſt continēs immobile. Scōm eſt q locus eſt terminus tertiū q locus eſt ſimul cum locato.t ex illis tribꝫ cōcꝛdat diffinitio.ergo eſt bona Sed ꝑ ꝑte negatiua t cōtra diffinitōem arguit primo ſic.terminus corpis ꝓtinētis eſt ſupficies eius.ſed locus nō eſt ſupficies.g̃ non eſt terminus. Minor ꝓbatur.quia locus ꝓtinet locatū nō ſm ſupficiē tm.ſed ſm totā quātitatem eius Scdo ſic ꝑtes loci t locati ad eundem terminum copulant.ſz hoc ſtare nō pōt de ſupficie corpis ꝓtinentis

Maior.Diuiſio quadrimēbris ad venādū genus loci ſufficit:quorum tria Areſtoteles rationabiliter interimit. Minor.Bene ponitur ad ſenſum Areſtotelis:ꝓ dñtia completiua q locus eſt immobilis Concluſio Bona eſt igitur loci diffinitio:que omnibus conuenit que dicuntur de loco

Propoſitio vice maioris poſita patz verbi grā. quia oēs tractātes de loco dixerūt alterum quatuoꝛ eē locū ſcz vel dimēſionem ſeparatam vel materiā aut formaz aut ſupficiem corpis ꝓtinētis.ſed ꝓma tria ſunt ſuperꝰ inempta.ꝙre relinq̄tur q̄rtum.ſ.q locus eſt ſupficies corpꝛis ꝓtinētis immediata locato.t hoc totū tenet locū generis in diffinitōe. Minor ptz q ꝛō loci ē q ſit terminus corpis ꝓtinentis immobilis ꝓmū.licet em ipa ſuperficies locās poſſet tranſmutari.tñ ſitus t ordo reſpectu primi locātis nō variatur ſm ſpēm t rōem. Et hoc ꝓtendit Areſtoteles loquēdo de immobilitate loci. Vel vt alij dicunt locus nō variatur q̄tum ad illam ꝓtutem ꝓſeruatiuam locati q̄ eſt influxa a ꝓmo locante Conclusio relinq̄tur nota ex declaratōe ꝓbi. Et eſt ſenſus diffinitōis q locus ꝓꝑius eſt terminus.i.ſupficies ꝓtinentis ꝓmum.i.immediata locato t diuiſa ab eo.immobil' formaliter Corrolariū.Areſtoteles in ꝓdicamentis loquit ſm antiquoꝝ opinionē:dicens locū habere trinaz dimenſionem.ptz quia talis eſt Areſtotelis conſuetudo ꝑcipue in logicis ponere exempla antiquorum.licz oppoſitum determinet in locis ꝓtinentibus ad veritatem inueſtigandam Et quia q̄dam antiquorum dixerunt locū eſſe dimēſionem penetrantē corpus locatū.ideo ponit exemplū ſm illam opinionem.nam in idē redit quo ad ſuū ꝓpoſitū q̄ vult q locus eſt ſpēs quātitatis continue.

Ad rōes.ad primam ꝛō q corpus ꝓtentum eſt totū in loco.ſed corpus ꝓtinens ſolum tāgit ipm ſm ſupficiē eius.t ꝑ hoc ipm ꝓtinet ſm omnem dimēſionē Ad ſecūdam ꝛō vt pz in corrolario.qz Areſto.in predicamētis loquit ſm opinionem antiquorum

Cui quidem igitur corpꝛi ineſt aliquid.

Circa hanc litteram occurrūt duo dubia. Primū vtrū dici debeat de vltima ſpera:q ſit in loco aut localiter mota. Circa iſtud dubiū eſt ſpecialis difficultas ꝓpter cōtrarias apparētias. nā vltima ſpera mouetur ſm motū localem vt habetur octauo huius.ſed motus ſm locū ꝓſupponit ſuū mobile habere locum. Ecō tra videt ex eo qz vltima ſpera nō hz aliqꝫ corpus extra ꝓtinens eā quod requirit ad hoc q aliquid ſit in loco.vt ptz ex ſupradictis.hinc eſt q ꝓbꝝ in phia famoſoꝝ diuerſe fuerunt ſententie de loco vltime ſpere. Et qz ſnīa Theomiſtij t doctoris ſancti eſt ꝓbabilioꝛ. ideo ſm illā ſequētes ponūtur ꝓpoēs

Maior. Oīe corpus inclusum in alio ſeparato cōtinente:eſt in loco ꝓpꝛie et per ſe.

Minor. Minime eſt in loco ꝑ ſe et ꝓpꝛie: vltima ſpera carens tali extrinſeco ambiente.

Concluſio. Poteſt igitur ſuarū partiū gratia:in loco dici vltima ſpera.

Propoſitio maioꝛ ptz ex ꝓma ꝑticula diffinitōis loci. Sed minoꝛ ptz.qz vltima ſpera non habet aliud corpus extra continens.g̃ nō eſt ꝑ ſe t ꝓpꝛie in loco.vt pz ex eadem particula diffinitōis Concluſio ꝓbat.qa ex motu locali ꝓceptus eſt locus.t ideo alicui eo mō attribuitur locus.ſicut ei attribuitur motus localis.ſed vltima ſpera non mutat locum ſm ſe totam.ſz ſm ſuas ꝑtes.quia realiter ſm diuerſa loca ꝑtes ſibijnuicem ſuccedunt.t ita toti ſpere attribuitur locus ex relatōe ad ſuas partes Corrolariū.de loco t motu vltime ſpere: q̄rundam poſitōes nō ſunt admittende. Ptz qz Alexander dixit q vltima ſpera nullo modo eſt in loco neq̄ mouetur ſm locum.ſ.neq̄ ſm ſe totam neq̄ ſm eius ꝑtes. Sil'r Auicenna partim ſequens alexandrum dixit vltimam ſperam nō eſſe in loco.neq̄ eius motū eſſe ſm locum.ſed dixit illum motum eſſe in ſitu inquātum partes variant ſitum ſuum reſpectu aliorꝫ corpm q̄ vltima ſpera mouet. Alij vero ſicut Auempote t Auerrois dixerunt q vltima ſpera mouet localiter.ſed nō oportz q habeat corpus extra ꝓtinens.ſed ſufficit q habeat corpꝰ circa quod mouetur localiter. Et Auerrois admiſit q vltima ſpera habet fixionē in ſuo motu ꝓpter immobilitatē centri.q̄re etiam videtur eſſe in loco ratiōe centri.vt vult Albertus. Sed omnes iſte opiniones reꝓbantur in copulatis.ideo ſtandum eſt cum concluſione. Ad rōnes quid ſit dōm ſufficienter patz ex dictis. Sil'r rōnes ꝓbātes locū non eſſe ſoluunt in littera.

Queritur ſecūdo Utrꝫ loci naturales ad ſuū locatū ꝓprietates:ſint vere t ſibi naturales ꝓuenientes. Pro ꝑte affirmatiua queſtionis nunc mote eſt ꝓbs in littera.

q̄ ponit duas ꝓprietates t eas ꝓbat. vt patebit infra. ꝑ/ ma est vnūquodq̄ corpus naturale naturaliter ferꝛ ad suum locum. Scda vnūquodq̄ corpus naturaliter q̄es/ cit in suo loco Sed ꝑ ꝓte negatiua arguitur dupl'r. ꝑ mo ꝓtra ꝑmā ꝓprietatē. qz terra est corpus naturale et tamē nō mouetur naturaliter ad suū locū. ꝓtz dupliciter. ꝑmo quia terra est immobilis ſ. nō celi. ꝓtz scdo. qz nihil mouet qñ est in loco proprio. sed terra est in loco p prio. Scdo arguitur. celū est in proprio loco. t tñ non q̄es/ cit in illo. g̃ scda ꝓprietas nō erit vlīter vera

Maior. Prima supradictarū proprietatū: rationabiliter sibi vendicant locus naturalis et eius locatū. Minor. Scda proprietas me/ rito: attribui debet loco t eius locato Con/ clusio. Rationabile est igitur vnūquodq̄ cor/ pus naturalr ad suum locū tendere: et existēs in eo naturaliter ibi quiescere

Maiorē seu ꝑmam proprietatem ꝓbs sic ꝓbat. quia vnūquodq̄ corpus naturalr mouetur ad illud in q̄ con seruatur t ꝑficitur. sed locatū ꝑseruat t perficit in suo lo co. g̃ naturalr fertur ad suū locū. Maior patz ex rōe ap/ petitus naturalis. qz in qualibet re appetitus naturalis inclinat rē in suā perfectōem t dirigit rē in suū finē. Mi/ nor istius rōis ꝓbat. qz corpa naturalia ꝓ hoc ꝑseruātur q̄ tanquā a primis corpib⁹ locantib⁹. qz sic instituit de⁹ vniuersum vt superiora ꝑseruarēt inferiora ꝓprie eis cō iuncta. Et hoc declarat naturalis situs corpoꝝ in vniuer so. qz naturalr corpa sic locant q̄ vnū naturaliter situat sub alio Minor ꝓpō principalis sic probat ab Aresto tele. qz partes naturalr quiescūt in suo toto. sīr materia naturaliter q̄escit sub sua forma. ſz locatū habet se ad lo/ cum sicut pars ad totū. t sicut materia ad formā. g̃ loca tum naturaliter quiescit in suo loco. Minor ꝓz. qz natu ralis situs ptium vniuersi attestatur gradum t ordinez nature. t sic corpus supius est formalius. t per ꝑns se hz vt totum. qz ptes ꝑparantur ad totuz. sicut materia ad formam. vt ꝺr tercio t scdo huius Conclusio patz ex supradictis. qz ps naturaliter ē in suo toto t materia cū sua forma. g̃ etiā corpus naturale locatū naturaliter ē in suo loco. t naturaliter mouet ad illud Corrclariū. cō cluditur ex diuersa rerū locatione: vnūquodq̄ ens natu raliter appetere esse t ꝑmanere. ꝓtz qz entia querunt di uersitatem locoꝝ t nō alia de cā nisi ad ꝑseruatōem sui esse. ꝓut ostenditur tercio de ꝑsolatōe. Et hoc ꝓtz in cer/ tis auibus q̄ ſm tpa anni mutant sua loca. Sīr oleuz t ea que sunt sui generis locari volunt inter aquam t ae/ rem. Etiam plante ꝓtim volūt esse in terra t ꝓtim in ae re Ad rōes. ad ꝑmam ꝺr q̄ ꝑma ꝓprietas loquit̄ de corpe naturali ſm aptitudinē qñ est extra locū suū t non est impeditū. Ad scdam ꝺr q̄ Aresto. loquit̄ de illis q̄ mouent ſm se totum t motu recto. ſz celū mouet̄ circula riter. t hz illū motū ex beneficio creatōis.

Eodem aūt modo accipiendum est phīsici.

Quer̄it ꝑmo Utrum rōnes antiq̄/ rum vacuum non esse vel esse ponentiū: sint efficaces ad psuadendum t difficiles ad soluendum. Pro illius questionis partibus taz affirmatiua q̄z negatiua videtur esse ꝓbs in lrā. q̄ primo ponit opinionē Anaxagore qui dixit vacuū non esse tali ratione motus. aer aliquid est. g̃ vacuum nō est. Añs. ꝓ bat duobus signis. ꝑmum qz vtres repleti aere possunt ferre aliquod pondus. g̃ est signū q̄ aer intus exīs aliq̄d sit. Scōm signū est de clepsedra. si eiñ clepsedra repleat aqua t foramen superius claudatur aq̄ non poterit exi/ re. eo q̄ aer nō potest intrare clepsedrā. ergo est signuz q̄ aer sit aliquid. Scdo ꝓbs ponit opiniones dicentiū va/ cuum esse. licet diuersimode. qz alīq̄ dixerunt vacuū esse separatum a corpibus ꝓpter motum localem. qz vel mobi le recipitur in vacuo. t sic vacuū est vel recipit̄ in pleno. t sic multa corpa essent in eodē loco. quod est impossibile. Alīj vero dixerunt vacuū esse imbibitū corporibus ꝓp/ ter ꝺdensatōem. augmentatōem. t ꝓpter experimētum. ex q̄bus possunt formari tres rōes ꝓbantes vacuum esse difficiles ad soluendum.

Maior. Antiqui probantes vacuum non esse: insufficienter processerūt in ipsius destru ctione Minor. Ratōes antiquorū sustinen/ di vacuum: nō meruerūt apud peritos assen/ sum Conclusio Vacuū igit̄ non foze aut eē in rebus naturalibus: est indignuz credi ex ad/ ductis rationibus.

Maior ꝓtz. qz Anaxagoras t alīj negantes vacuuz solū adducebāt rōes ad ostendendū q̄ repletū aere non est vacuum. ꝓbātes q̄ aer aliq̄d est. Sed hoc nō sufficit ꝓ reprobatōe vacui. qz ponētes vacuū nō dicunt q̄ lo cus repletus aere sit vacuū. sed locus in quo nullū ē sen sibile corpus. qz opinantur oīe corpus esse sensibile. et g̃ ad probādum q̄ vacuū nō est oportet ostēdere q̄ non est aliquod spaciū sine corpe sensibili siue separatum extra corpa siue imbibitū corpibus Minor patz. qz iudiciū periti in ꝓbia aliq̄liter sufficit ꝓpendere defectū hmōi ra tionū. Verbi grā conceditur aliq̄d moueri localiter mo tu recto. t q̄ recipitur in plenū cedens. t illud cedens in aliud cedens. ſz nō oportet abire in infinitū. qz condēsa/ tio interuenit. t sic ꝓtinue mediū cedens facit minorem tumultuatōem. sicut patz in circulatōibus aque si lapis ꝓiciat̄ in aquā. Et hec solutio innuit̄ ab Arestotele in lrā. t p idem ꝓtz respō sio ad alias rōes. Sed ad experi mentū ꝺr. suppositō q̄ vas plenū cineribꝰ recipiat tantuz de aqua q̄ntum vacuum. hoc nō contingit ꝓpter vacuuz inclusum. sed qz aqua cōmixta cineribꝰ ꝺdensatur t etiā cineres Etiā ex virtuali caloze cinerū multa aq̄ subtiliter exalat. t sic absq̄ vacuitate faciliter totū saluat̄ Con/ clusio innotescit ex dictis. qz oīes iste rōes patiunt̄ de/ fectū Corrclariū primum. deceter intellectus antiq̄/ rum: ꝓparatur ad debilem visum. ꝓtz qz sicut visus ifir mus non ꝓcipit faciliter sensibilia. ita isti antiq̄ defect⁹ fa ciliter ꝓceptibiles nesciuerunt ꝓcipe Corrclariū scōm ad naturalē phīm: ꝓtinet considerare vacuū. Patz ꝑmo qz vacuū ponitur locus nō repletus corpe. t ideo rōe op positōis ꝓtinet ad phīcū ꝑsiderare vacuū sicut locū Pa tet scdo. qz vacuū apud antiquos ponit̄ cōis passio rerū naturaliū t necc̄ario reqrit̄ ad localem motū

Quer̄itur secūdo Utrū diffinitō/ nes vacui ab an tiqs t Arestotele tradite: sint eque conuenienter posite. Pro parte affirmatiua videtur sufficere autoritas an/ tiquorum t Arestotelis. Etiam diffinitōes antiquoꝝ sunt oꝛationes conuertibiliter exprimentes quid per no